

PÍSEŇ O SLABIKÁŘI¹

Zní opět staré vzpomínky,
nikdo jim neodolá:
Jde chlapec vedle maminky
a už začíná škola.

Slabikář vidím v duchu zas
s obrázky Alšovými.
Bože, bylo tam tolik krás,
jež dávno zapadly mi.

Neskáče pes už přes oves
jak tenkrát v písničce skromné,
větříček sice foukal dnes,
neshodil hruštičku pro mne.

Tak jenom napadlo dneska mi,
jak jsem si v knížce té čítal.
Čas letěl nad těmi deskami,
já roky nepočítal.

Jaro, sbohem, 1937

ПЕСЕН ЗА БУКВАРА

Далечни спомени отекват
и няма кой да им попречи:
върви до майка си детето,
то ученик от днес е вече.

Буквара мислено разлиствам
с картинки приказно красиви.
О, Боже, колко днес ми липсват
онези мои дни щастливи.

Не скача сред снежинки Шаро,
не тропка Дядо Мраз с ботушки,
ветрецьт вече не събаря
за мене крушката медушка.

И днес тъй, както се зачетох,
в мен тези мисли връхлетяха
и дните, без да се усетя,
над книгите ми прелетяха.

Пролет, сбогом, 1937

Превод от чешки: **Жоржета Чолакова**

¹ Оригиналите на всички текстове, представени в рубриката „Нови преводи“, са по изданието *Díla Jaroslava Seiferta* (Praha: Akropolis, 2001 – 2015). Есетата са включени в том XV, като някои от тях са публикувани тук за първи път, а други са представени в нецензурираната си версия. – Б. ред.